

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul II, nr. 519

Sâmbătă, 18 octombrie 1969

4 pagini 30 bani

Toate forțele pentru terminarea grabnică a lucrărilor campaniei de toamnă

Concentrarea tuturor eforturilor în întreprinderile agricole de stat, în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii și în cooperativele agricole de producție, prezenta efectivă în câmp a specialiștilor, folosirea deplină a fiecărei zile, a tuturor mijloacelor au determinat intensificarea ritmului lucrărilor campaniei agricole din această toamnă. Numeroase unități raportează ogerelor județene de specialitate încheierea recoltatului, transportului cartofilor și sfoecii de zahăr, iar în unele cooperative agricole de producție recoltatul porumbului și înămînțarea grîului se află într-un stadiu avansat.

Intr-o serie de unități însă, deși condițiile pedoclimatice sînt similare și potențialul forțelor de muncă ridicat, continuă să existe carente în organizarea muncii, dar mai cu seamă în folosirea utilajelor agricole, pîrghie de care depinde în mare măsură terminarea grabnică a lucrărilor de toamnă. Raidul întreprins de curînd în cooperativele agricole de producție Șeica Mică, Șorostin și Micăsasa atestă aceste aprecieri generale.

Eficiență și calitate

Cînd am ajuns la sediul C.A.P. Șorostin ușile erau încuiate, birourile erau goale. În curtea secției I.M.A. cîțiva oameni lucrau la repararea unui tractor.

— Se defectează des mașinile, am întrebat noi.

— Nu prea, că le îngrijesc destul de bine tractoriștii, ne-a răspuns tovarășul Teodor Puia, mecanicul secției.

— Dar asta, la care lucrați, ce are?

— N-ar avea mare lucru, a intrat în vorbă elevul tractorist Din-

mitru Drăcea. Dar, uite, trebuie să ne necăjim că n-avem ce ne trebuie. Cei din conducere ne-au tot promis un cărucior pentru demontat și montat tractoare și pînă azi tot nu l-am primit.

— Cîte tractoare lucrează astăzi?

— Toate, afară de asta. A fost și el pe cîmp, dar s-a defectat de vreo două ore.

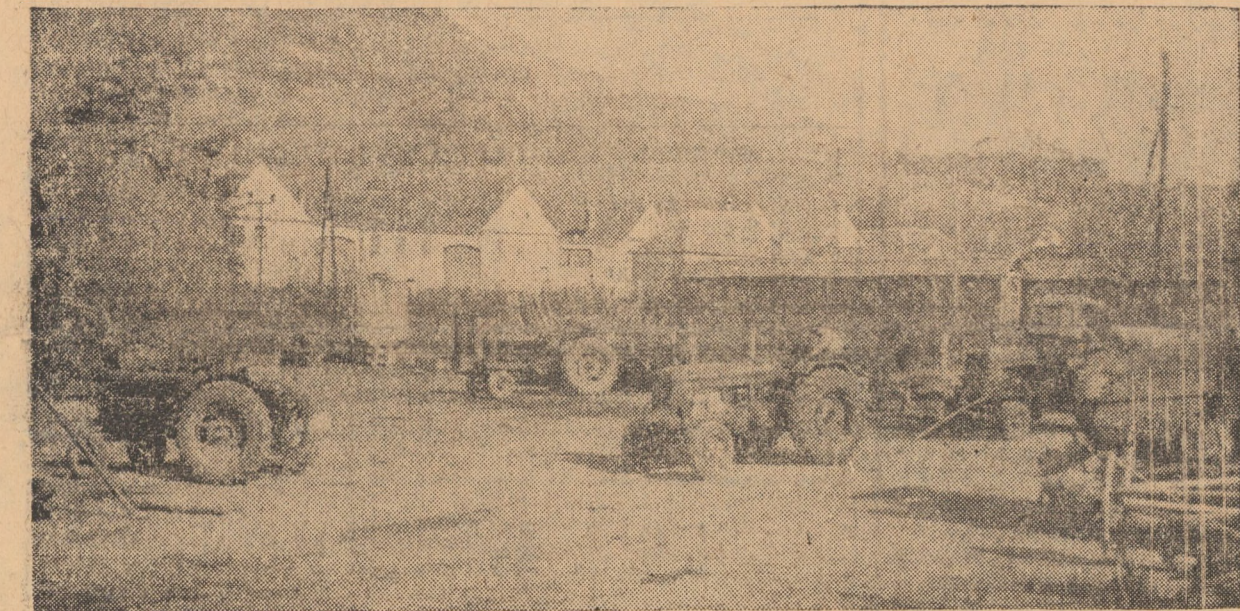
Am remarcat pasiunea și răspunderea cu care mecanicul Teodor Puia și ajutoarele sale lucrează pentru ca nici un tractor, nici o semănătoare să nu rămînă în curtea secției. Am aflat că aici sînt remediate anumite defecțiuni pentru care la sediul I.M.A. Tirnava tractoarele așteaptă uneori cu mult peste limita admisă.

De fapt aceste constatări se justifică chiar în ansamblul preocupărilor cooperativelor din Șorostin. Cîteva date sînt în măsură să ne convingă despre elanul cu care se muncește aici. Cele 70 hectare cu orz au fost înămînțate. Suprafețele cu cartofi au fost în întregime recoltate. Se lucrează intens la transportul sfoecii de zahăr și la recoltarea acesteia de pe unii hectare care a mai rămas.

Din totalul de 365 hectare, 255 au fost deja înămînțate cu grîu, urmînd ca progresiv, să se treacă la înămînțarea restului suprafeței, pe măsură ce terenul va fi eliberat de porumb. În acest scop s-a trecut cu forțe masive la recoltatul porumbului, efectivul angajat în această acțiune fiind de 3 brigăzi. Prin rulaj zilnic, o brigadă se află la culesul strugurilor, astfel încît întreaga capacitate de muncă (inclusiv cele 11 tractoare) este angajată efectiv pe ultimele suprafețe, pe ultimele hectare ale acestei campanii agricole de toamnă.

În loc să fie în câmp, la semănat, cinci tractoare se „odihnesc” la sediul brigăzii I.M.A. din C.A.P. Șeica Mică

Foto: A. SCHUSTER

5 TRACTOARE STAU LA SOARE

- Organizarea muncii „la concret”: 160 de cooperatori la culesul porumbului
- Număr record de tractoare „paralizate”!
- Șeful sectorului reparații I.M.A.: „Nu vă necăjiți, nu trebuie să transpirați”

În dreapta șoselei care duce la Șeica Mică se deschide sub un pod-viaduct o vale îngustă. Am intrat aici, la cîțiva kilometri de pîrtie de comună primele semne ale muncii judiciușilor organizate de către conducerea C.A.P. Șeica Mică. Într-un ocol de aproximativ 30 de metri pătrați, amenajat special cu troci pentru adăpat, poșoseau la ora prînzului pentru a dăpărea cailor cîteva din atelele cooperative, conduse de Ion Ghi-dea, Petru Dodoc, Samuel Bert-leff, Alexandru Vasiliu și Gheorghe Fleischer. În ziua raidului nostru acțiunea de transportare a colete-

lor sfoecii de zahăr era pe terminare.

— Cum merge treaba în campanie? — ne-am adresat celui mai cărunț dintre cooperatori.

— Bine, ca-n toți anii, tovarășe. Dacă ne-ar ajuta mai mult tractoriștii, n-am avea nici o grijă.

— Cum stați cu semănatul grîului?

— Păi tocmai aicea-i baiul. Degeaba ferim noi locul, degeaba dăm zor cu recoltatul dacă nu se înămînțează imediat. Pe de o par-

(Continuare în pag. a II-a)

Locul specialistului

Au trecut niște profitori pe la Mirșa

- Dacă nu-mi dai locuință, plec — Dacă i-a dat a plecat
- Un loc de muncă-trambulină? • Dacă se poate cîștiga cît mai bine și cît mai... ușor
- Profitorii — plimbăreții — vînătorii de locuri căldute
- Unde ne sînt visurile avîntate? • Nu

datorăm nimănui nimic?

Am fost nenumărate ori martor al acelor dezbateri din vremea studenției privitoare la viața

muncă, am consemnat visuri înaripate ale acelor care-și pregăteau rostul viitor. Optimism, sentiment al responsabilității, gânduri de zbor avîntat, de îndeplinire a obligațiilor ce le avem fiecare față de societatea care ne-a crescut. Am înțeles, și adevărat, și rever-lu. Vînătorii de „aranjamente”, de locșoare cît mai comode și, dacă se poate, cît mai bine retribuite...

La Uzina mecanică Mirșa, directorul Nicolae Iosif ne-a pus în față o listă. Cuprîndea 24 de nume. Ingineri, economiști, tehnicieni, plecați din uzină în ultimii doi ani (majoritatea mare în 1968). Erau doar acei care primiseră locuință și... valea.

Ce i-a determinat să plece pe acești oameni, primii aici, la Mirșa, cu toată soliditatea, bine retribuiți, unii promovăți în posturi importante? Li s-au asigurat locuințe și o navetă (de la Sibiu) dintre cele mai comode.

Să spui din șir lung de nume și să încercăm scurte radiografiile ale profilului de specialist. Are cuvîntul directorul uzinei:

— Pe ing. Vasile Harhoiu mi-l amintesc mai ales din atîtea dați cînd a venit să solicite locuință din atîtea dați cînd a amenințat că pleacă. I-am dat (1965). În 1968 am intervenit la ministru să primească mașina (Dacia) fără să aștepte termenul respectiv. I s-a dat. La cîteva săptămîni ne-a lăsat baltă. Nu și-a adus o contribuție

de seamă la bunul mers al producției. Era din cale afară de comod. Am încercat să-l promovăm șef al producției. L-am schimbat în scurt timp. A profitat de o anumită situație grea a uzinei și, după ce și-a satisfăcut interesele personale (casă, mașină) s-a acuiat. La I.P.R.A.N. Mi se pare a fi un caz tipic pentru acei oameni care nu au alt gînd decît cîștigul, profitul, fără a se preocupa să dea ceva în schimb. (La I.P.R.A.N., Harhoiu este inginer proiectant-șef deș, absolvent al Politehnicii brașovene, este specialist în construcții autocomoanelor și tractoarelor. „Face față” — ni se spune la I.P.R.A.N. — deși ideal ar fi să fie specialist în instalații chimice...).

„Un alt caz, continuă ing. Iosif, economistul Nicolae Ureche. Vine de la Cugir cu condiția să-i dăm locuință. Și-i dăm, după care nu are altă preocupare decît să se „aranjeze” la Sibiu. („Aranja” la A.M.E.T., șef serviciu plan; „Sint bolnav, tovarășe, nu suport naveta. Am certificat medical” — ne spune). Sau un alt caz, ing. Constantin Mihăilescu, repartizat la noi după absolvirea institutului la Cluj. Avea soția aici, în Avrîg. A lăsat-o. I-am dat locuință în 1965 (în anul absolvirii facultății). (Fost muncitor, Mihăilescu a beneficiat de condiții optime pentru a-și continua studiile. N-a considerat că are și datorii față de societate. A

găsit un post mai ușurel — la Uzina electrică Sibiu, la biroul tehnic. În condițiile în care uzina avîntă are o contribuție de seamă la economia județului și a țării, cînd prezența produselor ei pe meridianele lumii este un act de legitimă mîndrie a celor care muncesc aici, tînarul inginer Mihăilescu avea datoria patriotică — nu, cuvîntul nu-i prea mare — să discearnă care este locul său. Enthusiasmul, dorința de a învinge greutățile au fost aruncate peste bord și înlocuite cu gîndul meschin al găsirii unui aranjament cu mai puțină bătaie de cap. Comunismul Mihăilescu nu s-a gîndit nici o clipă la toate acestea?”.

Asemeni lui Mihăilescu sînt și inginerii Mihai Pătrașcu, Nicolae Cirstea (primul acuiat la A.M.E.T. (proiectant), al doilea la Grupul școlar „Independența”), ambii tineri, cărora uzina le-a creat condiții de muncă și de viață. Răspunsul lor, judecat și privit în oglinda responsabilității sociale ne arată un egoism și o lipsă de dezinteres de receptivitate față de cerințele sociale (Tînarul ing. Cirstea, după 3 ani petrecuți efectiv în producție, să fie oare cel mai potrivit pentru a pregăti pe viitor muncitori și maiștri — operație ce presupune, în principal, o transmitere de experiență dobîndită în ani mulți petrecuți în producție unde se hotărăște soarta producției?).

„Mai avem și alfel de exemple. Oamenii scolarizați de uzină, cînd să se înapoieze găsesc că-i mai potrivit să dezerteze. Pe Popa Isai (Continuare în pag. a II-a)

VICTOR DOMȘA

Din peisajul noilor construcții
agnițene
Foto: FRED NUSS

Citiți în pag. a III-a
**TRIBUNA LITERARĂ
ȘI ARTISTICĂ**

**Vești
de la „Flamura
Roșie” Sibiu**

**Produsele
anului viitor**

Producția pe anul viitor a întreprinderii cuprinde în programul său noi sortimente, printre care și numeroase bunuri de larg consum. Este vorba de noul creion cu pastă „Flaro-stilet”, care la partea opusă la vîrfului cu mina de scris are forma unei lame de cuțit, tot din material plastic, pentru deschiș corespundența. „Flaro-vega S.M.” și „Flaro-mercur S.M.” sînt denumirile altor două noi modele de creioane cu pastă, a căror armătură metalică vor fi cromate. Tot în fabricația de serie a producției din anul viitor vor intra două noi modele de stilouri și două truse combinate de stilou și creion.

Aceste sortimente noi au fost omologate de curînd și sînt prezente la acțiunea de încheiere a contractelor cu beneficiarii pentru anul 1970.

**Aportul tineretului
în acțiunea
de colectare a
fierului vechi**

Organizația U.T.C. a reușit să-și depășească substanțial și cu mult înaintea de termen, angajamentul anual cu privire la colectarea fierului vechi.

Cu participarea însușită a tinerilor din toate compartimentele de activitate ale întreprinderii, față de 65.000 kg. de fier vechi cît și-au prezăcut pe întregul an 1969, s-a colectat pînă acum cantitatea de 100.550 kg. care a fost predata I.C.M.-ului.

Cei mai harnici în această acțiune s-au dovedit a fi tinerii din secția metal, atelierul mecanic, precum și cei din atelierul de matrițerie.

P. BODEA coresp.

INFORMAȚII

informații

INFORMAȚII

Recital Radu Stanca

O plăcută surpriză rezervă teatrul sibian, publicului, pentru mine. De la orele 18 și 20 se reia, aci, tulburătorul recital de poezie Radu Stanca, regizat de artistul emerit Dan Nasta. Iși dau concursul actorii Avram Besoiu, Ion Ghișe, Mircea Hindoreanu, Paul Mocanu, Dan Nasta, Nicu Niculescu, Marius Niță, Sebastian Papaiani, Valeriu Paraschiv, Costel Rădulescu, Ovidiu Stoichiță și Radu Basarab.

Expunere

Astăzi, 18 octombrie, la ora 18, la Casa de cultură a municipiului Sibiu, va avea loc o prezentare de diapozitive color pe tema Lumea minunată a peșterilor, din ciclul „Frumusețile patriei noastre”. Prezintă Corneliu Pleșa, cercetător principal la Institutul de speologie din Cluj.

La „Expoziția meșteșugurilor artistice” a cooperativei „Arta Sibiului” au sosit noi produse, rezultat al muncii cooperative. Dintre acestea amintim poșete-

le din piele Kona, cu garnitură formată din cordoan și curea de ceas, cordoanele din piele toval și P.V.C. cu țesătură rexor în motive naționale,

carpetele „Aurora” cu o gamă cromatică bogată și realizată cu gust. Totodată au mai sosit și fețe de masă cu motive rustice.

În probe tehnologice

La Institutul Chimigaz din Mediaș se află în probe tehnologice un nou aparat destinat cercetărilor analitice. Noul aparat — cromatograf pentru lichide — va fi utilizat pentru analiza amestecurilor de sinteză a etanolaminelor, produși cu largi aplicații în industria cauciucului, medicamentelor etc.

Noi expunate

Secvență din biblioteca Casei de cultură a sindicatelor din Mediaș

Foto: FRED NUSS

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

5 tractoare stau la soare

(Urmare din pag. 1)

te-i bine că ne punem recolta la adăpost, da întrebarea-i ce facem cu înșămînțările? Din 11 tractoare, cite avem la Șeica Mică, 3-4 stau în fiecare zi.

— Parcă se vîd acolo în șesul Tîrnavei niște semănători...

— Alea-s ale micăsănilor, nu-s ale noastre. La ei merge cu semănătorul mai bine.

Am plecat mai departe către sediul C.A.P. împreună cu tovarășul Petru Hermann, președintele C.A.P. am trecut în revistă activitățile zilei:

— În afară de cei care sînt cu atelele la transportul coletelor, toată lumea se află la recoltatul porumbului. Am început de miercuri cu 160 de brațe de muncă! Azi este a doua zi la porumb și au venit tot 160 de oameni.

Intr-adevăr în tarlaua numită „Burch” și „In groapa Șoroginului”, pe distanța de aproximativ un kilometru se lucra intens. Ritmul de recoltare a porumbului este de 20 hectare pe zi. În trei zile aceste două tarlăvuri (80 hectare) vor fi complet eliberate, urmînd ca terenul să fie arat și înșămînțat cu grâu.

Și totuși în „Burch” imaginea muncii înșufleite a cooperativelor avea să sufere din cauza unei semănători... La citeva sute de metri de porumbiste, pe un teren arat și semănat, „se odihnea” o semănătoare părăsită. De două zile adăstă în cîmp, cu toate că la înșămînțări situația este departe de a fi ideală: din planul de 340 hectare grâu s-au realizat pînă vîrneri, 17 octombrie, doar 199!

Dar, de bună seamă, așa cum remarca președintele, răul trebuie căutat în altă parte, nu aici în apropierea lanului de porumb, unde hîrnicia oamenilor a fost de atîtea ori dovedită.

Adevăratele cauze pentru care cooperativii din Șeica Mică, mereu în fruntea tuturor campaniilor agricole, apar astăzi într-o lumină destul de neplăcută în ce privește înșămînțările grîului se descoperă cu ușurință la secția I.M.A. din acest C.A.P. Cinci tractoare stau la soare! „Nu cinci, tovarășe”, obiectează Victor Slutu, îndrumătorul contabil trimis aici de conducerea I.M.A. Tîrnava să ajute la evidența muncii. „Numai patru stau”, Da, este adevărat, nu stau cinci, numai patru. O ironie a situației din această secție face ca cei vinovați de starea de fapt să aibă o scuză: unul dintre tractoare fiind în rodaj nu poate fi introdus la numărătoare. Să ne referim deci „numai” la cele patru.

Este oare admisibil ca în plină zi (și ce zi?) în plină campanie de înșămînțări, cînd fiecare minut, fiecare oră cîntărește greu în balanța recoltei anului viitor, să ținem la sediul secției I.M.A. — dintr-odată — patru tractoare defecte? Care este randamentul acestei unități dacă din 11 tractoare patru nu lucrează?

Se pune iarăși întrebarea: Cum pot fi justificate în evidențele îndrumătorului contabil orele fizice de staționări și stagnări?

Au venit aici în ajutorul secției doi tractoriști elevi de la Miercurea Sibiului. Ce fel de practică pot să efectueze aceștia cînd, în loc să are și să semene, sînt ținuți la sediul acestei secții pentru... reparații?

În continuarea acestei stări de lucruri am notat în carnet conversația (dacă se poate numi astfel) avută cu inginerul Liviu Pleșca, șeful sectorului reparații al I.M.A. Tîrnava.

— De ce nu lucrează patru tractoare la Șeica Mică?

— Patru? Eu știu numai de două.

— Sînt patru, acum venim de la secție.

— Nu vă necăjiți, nu trebuie să transpirați, ne-a răspuns degajat inginerul.

Dacă acesta este punctul de vedere al șefului sectorului de reparații, dacă chiar el care răspunde direct de funcționarea utilajului agricol, manifestă „răbdare” și „înțelegere” cînd treaba merge așa cum merge, atunci comentariul nostru nu mai este necesar.

Dar, cum orice fapt trebuie explicat nu numai prin el însuși, ci prin condițiile care le-au generat sîntem nevoiți să concluzionăm astfel: nu tractoarele, nu semăn-

toarele se defectează la Șeica Mică mai des ca în altă parte. Cauzele adevărate trebuie căutate în felul cum se muncește aici, în felul cum se respectă legile nescrise ale eticii profesionale. Să nu uităm că zilele frumoase, așa cum au venit se vor duce, că această campanie agricolă nu trebuie prelungită, tărgănată. Trebuie găsită și aici, la secția I.M.A. din Șeica Mică „maneta de accelerare” în scopul intensificării ritmului la înșămînțări.

Atenție la depozitarea recoltei!

La Micăsasa am fi dorit să discutăm cu președintele cooperativei agricole de producție și cu secretarul comitetului comunal de partid, spre a ne informa asupra mersului lucrărilor din această campanie. Nu i-am găsit la sediul nici pe tarlarele brigăzilor din Micăsasa. Erau plecați de dimineață în satul Chesler pentru a îndruma și ajuta practic la impulsivitatea activității celor două brigăzi de aici. Intr-adevăr, pe ansamblul cooperativei, aceste brigăzi, sînt rămase în urmă, deci ajutorul conducerii era oportun.

Am discutat în schimb cu citiva cooperativari care se întorceau la o oră destul de avansată în noaptea de la culesul porumbului. Din citeva cuvinte aflăm că recoltatul cartofilor, steclei de zahăr, s-a încheiat iar peste citeva zile întreaga suprafață de porumb va fi elibe-

rată. Din totalul de 550 hectare planificate s-au înșămînțat cu grâu 380. În ziua raidului nostru în șesul Tîrnavei au lucrat intens două semănători și un tractor cu disc, micșorîndu-se simțitor suprafața ce a mai rămas neînșămînțată.

Dacă toate acestea oferă citeva secvențe din preocupările mecanizatorilor și cooperativarilor din Micăsasa în această precipitată campanie agricolă, trebuie să reținem totuși atenția consiliului de conducere al cooperativei cu un fapt care, intructiv, umbrăște o parte din eforturile depuse. Este regretabil că în mijlocul curții sediului cooperativei se află „depozitate” citeva sute de kilograme de cafea toți care, chiar dacă sînt folosiți numai ca hrană pentru animale, se depreciază considerabil în asemenea condiții.

De citeva săptămîni la rînd, vremea frumoasă, favorabilă lucrărilor din campania agricolă de toamnă, se asociază cu munca înșufleită la mecanizatorilor și cooperativarilor din județul nostru. Ritmul lucrărilor de recoltare și înșămînțare a fost intensificat. În prezent, în majoritatea cooperativei agricole de producție se desfășoară bătălia pe ultimele hectare.

Ca urmare a unor aspecte pozitive semnalate mai sus ritmul accelerat din ultimele zile nu trebuie sălăb, deoarece sezonul rece care se apropie nu dă, după cum se știe, prea mult răgaz. Este necesară în continuare o maximă concentrare a tuturor resurselor materiale și umane în vederea terminării grabnice a lucrărilor agricole de toamnă.

Grupaj realizat de A. Schuster și V. Cucu

(Urmare din pag. 1)

Toma, maistru, parcă-l vîd venind la mine plîngînd, cu tată-său. Locuia în condiții grele. I-am dat locuință, i-am asigurat condiții să urmeze școala de maistru, la seară. Era un bun elev și noi cei din uzină aveam încredere în el. Credeam că vom avea un bun maistru, un om priceput și pasionat de care aveam atîta nevoie. Abia a terminat școala și a plecat la „în-dependență”. În glasul directorului ghiesec indignarea, dezaprobarea. „La fel tehnicianul Liviu Mărcuș. Sîrul exemplelor celor plecați ar trebui continuat cu ing. Ioan Cîrstea, Toma Hermel, Cotoară Dumitru, Hans Reisenberger, Constantin Roman, Ioan Fulea, Liviu Nicoară, Dumitru Hereșan, tehnicienii Ioan Dumbrăvă, Erwin Iacșa, Genu Stoica ș.a. Tuturor uzina le-a creat condiții dintre cele mai bune. Toți au fost retribuiți cu salariul maxim, au primit prime substanțiale, le-au fost rezolvate o seamă de doleanțe, pentru ca, apoi, ei să-și părăsească locul de muncă pentru o situație mai comodă. Toți s-au angajat, la primirea locuinței, că vor rămîne la noi cel puțin 5 ani. Am de la fiecare semnătura pe un angajament rămas, prin neonorare, simplu pe-tic de hîrtie”.

Iată transcrise fidel aprecierile unor tovarăși de muncă ai peregrinilor spre locuri mai... liniștite:

Ing. șef Nicolae Eble: „Cred că numai lapte de pasăre nu le-a dat uzina. În rest... Cuvîntul care li se potrivește exact este acesta: „profitorii”.

Ing. Nestor Procopescu: „Voi ieși la pensie de la Mirșa. Aici e locul meu. Să învingi greul, piedicile, să-ți pui în valoare integral fantezia creatoare și energia — iată ce mi se pare corolarul celei mai înalte satisfacții. Pe cei care au plecat îi cunosc bine. Persoană consider că e vorba, pur și simplu, de o sfidare a bunului simț. După tot ce le-a dat uzina au găsit cu cale să răspundă de-

zertînd. Tristă optică. Unii dintre ei sînt foarte tineri. Păcat că-și încep în acest fel meseria”.

Octavian Căleșan, locțiitor al secretarului Comitetului de partid: „Au considerat uzina o simplă trambulină de pe care pot sări pe locuri mai ușurele, după ce și-au satisfăcut nevoile personale. Unii dintre ei sînt membri de partid. Vă spun cîntit e de-a dreptul ne-nomosen felul cum s-au comportat”.

Traian Fătan, sudor: „Multe cadre tinere consideră că nu au decît drepturi. Vor să primească doar. Dacă se poate fără să dea”.

De altfel există între cei de pe acea listă lungă, nefire de lungă, trist de lungă, exemple care prezintă tipicul pentru o anumită categorie de specialiști. Iată-l pe Leontin Caraiman. Se angajează la Mirșa, primește casă în Sibiu, pleacă la Panificație. Stă și aici mai puțin de un an (șef de laborator) după care demisionează spre a-și lua zborul ca orice pasăre călătoare spre zări mai... calde. Iată-l pe Nicolae Cîrstea, jurînd că „dacă-i dăm casă nu pleacă de aici pînă moare” (după expresia directorului). S-a gîndit apoi că... verba volant și că-i mai plăcut aiurea.

Trebuie bine înțeles că la Mirșa marea majoritate a specialiștilor își înțeleg menirea. Ne-au fost date nenumărate exemple de oameni legați prin toate fibrele de satisfacțiile pe care ți le poate oferi un loc de muncă cu largi posibilități de afirmare. Iată citeva nume de ingineri și tehnicieni la auzul cărora oricare din conducere spune cu toată convingerea „a-cest om, da”: ing. Mircea Popescu, Ioan Cucu, Victor Boicu, Nestor Procopescu, Octavian Căleșan, maistrul Nicolae Faur, Ioan Bogdan, Vasile Bibu și mulți alții.

Am citit undeva o vorbă frumoasă: a-ți urma meseria. A ți-o onora, a ți-o respecta. Moșii noștri, oameni harnici pe care nu i-au speriat vitregiile vremilor, au izvodit o... despre prețul ce trebuie pus pe această „brățară de

sport... sport...

Avancronică

Sinoptic competițional

La finele acestei săptămîni iubitorii fotbalului din județul nostru nu pot urmări pe viu evoluțiile celor două divizionare B, C.S.M. Sibiu și Gaz metan Mediaș. În această etapă (a noua) ambele echipe joacă în deplasare, sibiienii la Bala Mare cu Minerul, unde — dacă se respectă tradiția (și de ce nu, mai cu seamă acum cînd avem de apărut prestigiu suprem în serie) — pot obține ambele puncte, iar mediesenii la Arad, cu fosta divizionară A Vagonul, în fața căruia vor încerca să se reabiliteze, dovedind că sînt totuși un team care nu cedează ușor. În orice caz, iubitorii sportului rege vor aștepta duminică seara cu înfrigurare să afle rezultatele echipelor noastre.

Din cele patru divizionare C, trei (A.S.A. Sibiu, Vitrometan Mediaș și Metalul C. Mică) au prilejul să dovedească susținătorilor lor că terenul propriu constituie un avantaj deloc de neglijat. Ca derby, se remarcă înfrîngerea de la Copșa Mică dintre Metalul și Tractorul Brașov, acum cînd formația gazdă este handicapată prin indisponibilitățile ce le are.

Rugbiștilor de la C.S.M. Sibiu li se oferă prilejul de a dovedi că formează „15”-le capabil să obțină întregul baraj de puncte (3) în fața studenților ieșeni.

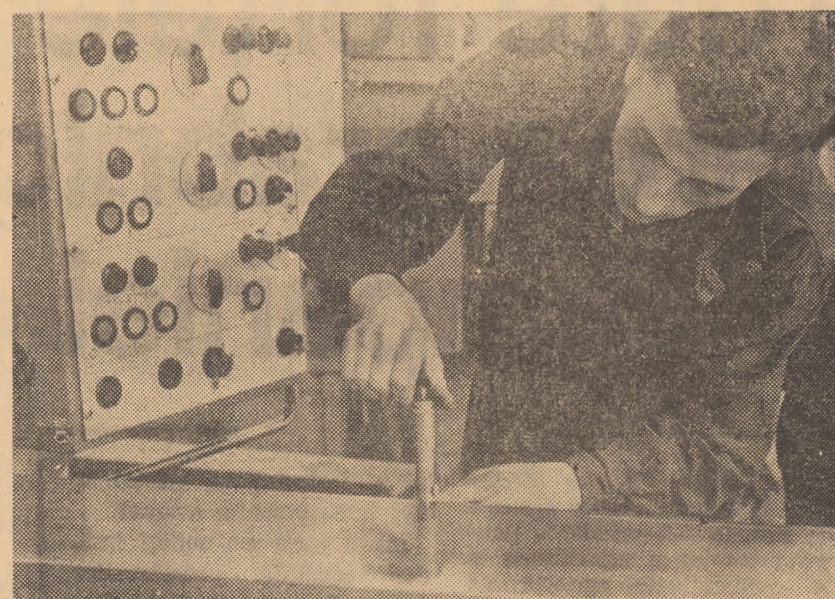
După dușul rece de „duminică

Au trecut niște profitori pe la Mirșa

aur”. Ei n-au înțeles-o, cu siguranță, drept un cortuleț care să te apere de vînturi... Am împinzip țara cu școli de toate gradele, plătim profesori bine pregătiți, cărți, acordăm burse. Societatea are dreptul să ceară beneficiarilor să lucreze acolo unde nevoia este mai mare, să înlocuiască o glînda strîmbă a egoismului îngust cu optica largă a înțelegerii libertății drept necesitate. Mai ales pentru că sîntem comunisti, oameni care făurim o lume nouă, alte zări ale umanului plener. Să nu ne vindem demnitatea de specialist pe mărunte calcule de samsar într-un

tîrg. Himera ciștigului ușor, al locului călduț e de origine mic-burgheză și nu se potrivește în nici un caz cu zborul larg al vremurilor socialismului.

Sigur, nu putem să nu acceptăm că schimbarea locului de muncă este un drept garantat de legislația muncii. Dar să privim în interiorul nostru și să găsim acele resorturi (sentimentale, dacă vreți, dar nu numai atît) care ne dictează să fim oriunde noi înșine. Am fost crescuți spre a servi societatea. Numai ea ne poate spune exact unde este locul nostru cel mai potrivit.

Batiurile pentru ferestrele alternative, preșele de diferite tipuri precum și, alte reperi de mare gabarit, toate făcînd parte din produsele Uzinei mecanice Sibiu, sînt prelucrate la o mașină portală de rectificat, deservită de comunistul Vasile Fărcaș, muncitor cu o bună pregătire profesională

Foto: LIVIU POPA

Prețurile la legume-fructe

PRODUSUL	U/M	Preț plafon vinzare lei/kg		
		Extra	I	II
1. Varză albă toamnă	kg	0,95	0,75	0,60
2. Ceață uscată de arpagic și ceaslama	kg	—	3,15	2,60
3. Ceață uscată de apă	kg	—	3,00	2,45
4. Mere grupa A	kg	—	3,05	2,90
5. Mere grupa B	kg	—	3,50	2,60
6. Mere grupa C	kg	—	2,50	2,00
7. Struguri grupa E+S	kg	7,25	5,00	4,45
8. Struguri grupa M	kg	6,40	5,15	4,60
9. Struguri grupa O	kg	5,90	4,70	3,60

Prețurile de cumpărare și de vinzare intră în vigoare în ziua de 18 octombrie 1989, ora zero. Decizia C.P.J. Sibiu nr. 578/17.X.1989. Pentru consum intern curent, la produsul mere grupa A și B nu se stabilesc prețuri de vinzare cu amănuntul pentru calitatea extra.

I. C. S. Alimentara Sibiu

VINDE — prin unitățile de desfacere vinului vîrsat din străzile: Turnului nr. 7, Faurului nr. 5, Karl Marx nr. 25, 9 Mai nr. 79 și Cîsnădie, str. Măgurei nr. 42

MUST DULCE

din podgoriile Tîrnave, Odobești, Dealul Mare, Focșani. Se primesc și comenzi speciale pentru orice cantitate, în vederea vinificării acasă.

I. L. L. SIBIU

aduce la cunoștință celor interesați că în Cv. Strand „Livada măcelarilor” mai sînt disponibile pentru vânzare, cu plată integrală, 22 apartamente, din care 6 apartamente cu 3 camere și 16 apartamente cu 2 camere precum și 20 garaje.

Întreprinderea de construcții industriale și montaje

strada Carpaților nr. 9, Brașov

angajează imediat:

— 4 ELECTRICIENI BOBINATORI (b) categoria a IV-a—a VIII-a cu salarizare pe rețea acord

condiții de cazare optime în cămine și masa la cantină proprie contra cost.

Informații telefon 2 35 82.

Cooperativa „Constructorul” Sibiu

primește fără concurs de admitere la meseria de zidar, absolvenți a 7—8 clase elementare avînd vîrsta între 15—18 ani. Cei interesați se vor adresa serviciului personal-învățămînt al cooperativei din str. Calea Dumbrăvii nr. 153 — telefon 11375. Se primesc candidați pentru șantier Mediaș.

Mica publicitate

Vind mașină tricotată nouă, marca VISTAMATIC. Sibiu, str. Vasile Alecsandri 11.

azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 6 h și 34 m și apune la 17 h și 27 m. Vreme frumoasă și relativ călduroasă, cu cerul mai mult senin. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit din sectorul sud-estic. Minimele vor fi cuprinse între 1 și 4 grade, iar maximele vor oscila între 17 și 21 grade. Dimineața local ceață și brumă.

CINEMA

SIBIU. PACEA: Angelica și sultanul (orele 9,00; 11,00; 13,00; 15,00; 17,00; 21,00); ARTA: A trecut o femeie (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); TÎNERETULUI: Căpitanul aerului (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); 7 NOIEMBRIE: Cu bărbății e o altă poveste (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); INDEPENDENȚA: Incotro, omule? (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

MEDIAȘ. PROGRESUL: Angelica și sultanul (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 18,00; 21,15); TÎNERETULUI: Apele primăverii (orele 10,00; 12,30; 14,30; 16,30); UNIRIA: Conștienții, seriile I și II (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30); CISNĂDIE. POPULAR: Casa mamei noastre (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

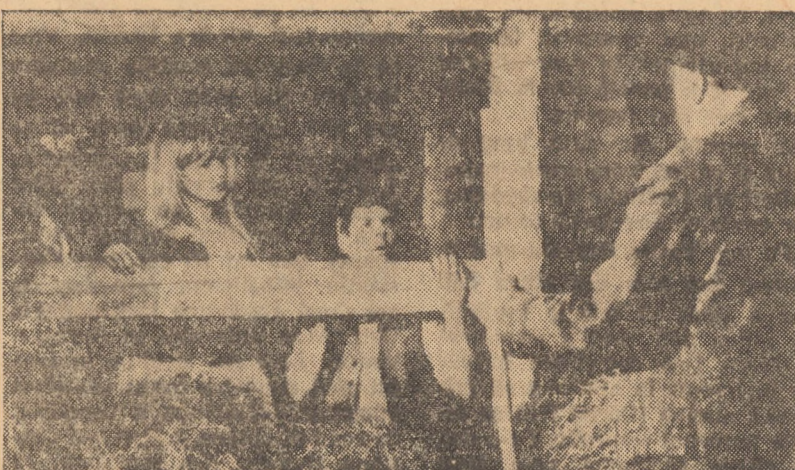
AGNITA. 8 MAI: Aventura de la miezul nopții (orele 10,00; 12,00; 14,00; 16,00 și 20,00); DUMBRĂVENI. 7 NOIEMBRIE: Apoi s-a născut legenda (orele 10,00 și 20,00); APOLDU DE SUS. 23 AUGUST: Păgînii din Kummerow (orele 17,00 și 19,00).

azi...

BAZNA-BĂI: Nu vor fi divorțuri (orele 17,00 și 19,00). OCNA SIBIULUI: Două tozuri (orele 17,00 și 19,00).

TELEVIZIUNE

15,00 Fotbal: Dinamo București—Universitatea Craiova. Comentator Aristide Buhoiu
17,00 Film serial: „Belle și Sebastian” — episoadele XI și XII
18,00 Buletin de știri
18,05 Desene animate

Cadrul din filmul Păgînii din Kummerow

TRIBUNA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

În cadrul concursului cencurului și cercurilor literare, organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunea Generală a Sindicatelor din România și Comitetul Central al U.T.C. în cinstea celei de a XXV-a aniversări a eliberării patriei, precum și la V-a expoziție publică a tinerilor artiști plastici, trei mediișeni au primit distincții: Titus Andronic (poezie), George Pușcariu (teatru) și Ion Zaharia (pictură). Considerând aceasta un succes la nivel republican, atât al cencurului literar cât și al cencurului de artă plastică, am crezut potrivit să punem câteva întrebări premiatilor.

TITUS ANDRONIC a fost premiat pentru ciclul de versuri „Inscripții”. Relatarea tematică lor.

Sincer să fiu, întrebarea conține în perimetrul ei la anumite limite, obligându-mă la o confesiune. În toamna anului trecut eram preocupat intens să descifrez ceea ce criticii, cu un eufemism, numesc culoare și specific local. Căutam un sens mai adinc al vieții de aici, încercând, în intenție măcar, o fuziune a prezentului cu trecutul. Doar două poezii sînt prezente în ciclul premiat, restul fiind de o tematică diversă. Titlul uneia din ele a tentat probabil juriul și m-am pomenit cu un alt grupaj de „Inscripții” decât cel construit unitar de mine.

Îndeobște poezii nu-și dau seama și nici nu-și bat capul în ce castele de arhivă literară s-ar putea situa, lăsînd aceasta pe seama criticii. Încearcă totuși o auto-interpretare a versurilor tale din volumul „Urmele zeului”, predat Editurii pentru literatură.

Nu știu care poet francez, cu prilejul unui interviu, se exprima laconic: despre om vorbesc întotdeauna tirziu. Parafrazîndu-l, aș zice: despre noi e bine să vorbim mai tirziu.

Ce părere ai despre scopul concursului la care ai participat și rezultatele generale la care s-a ajuns?

În ce mă privește, sînt mulțumit. Ca în orice început înă, s-au putut observa și carențe. Cauza esențială este slaba organizare a multor cencuri, izolarea provincială în care lînceze, lipsa unor tribune pu-

sei cu același nume, și de asemenea îl cred.

Scrii versuri, proză, teatru. Multilateralitatea acestora înseamnă desigur un act literar prolific, dar în același timp și o probabilitate de fixare de sector. Totuși, unde bănuiești că te vei axa mai puternic, celelalte sec-toare rămînînd în subsidar?

INTERVIU CU TREI PREMIAȚI

blicare. Dacă totuși se iau premii, la împărțirea lor efectivă s-au observat maniere prin prisma cărora unui poet nu i se acordă suficientă atenție.

GEORGE PUȘCARIU, ești singurul care ai primit o distincție pentru dramaturgie. Există oare o pauperitate actuală în domeniul și cum se explică ea în contextul concursului?

Întrebarea dvs. mă pune într-o mică incurcătură. Nu poate fi vorba de o anume sărăcie în domeniu, dimpotrivă. În ceea ce mă privește, am trimis la concurs trei piese: Hector, Seria fluturilor și cea premiată Doar așteptările. Colegii mei de cencu au afirmat că mi-a fost premiată cea mai slabă dintre ele și îi cred. Țin mult la piesa Hector și probabil că îmi va fi montată la televiziune.

Sînt convins că neacordarea tuturor premiilor nu a avut legătură cu calitatea lucrărilor participante la concurs, îmi spunea așadar Hector, eroul pie-

Peste cinci ani voi publica un roman la care lucrez din timpul studenției. Pînă atunci, de toate. După apariția romanului, la fel.

Aceeași întrebare ca și lui Andronic: ce părere ai despre scopul concursului la care ai participat și rezultatele la care s-a ajuns?

Cred că nu și-a ajuns scopul. În privința cencurului din Mediaș, acesta va spune mai mult decît se bănuiește, chiar și fără aceste concursuri. În cel mai scurt timp, excludîndu-vă pe dvs. care veți apărea iminent cu volumul antologic „Mihiriri lingă leagăn”, Andronic, Gh. Felder și George Nimigeanu vor apărea și ei. În ceea ce mă privește, premiarea m-a întărit.

ION ZAHARIA, știu că pietezi numai de puțin timp și totuși ai ajuns atît de curînd la o distincție republicană de pictură. Ce ecou a produs în sufletul tău această distincție?

Pietez într-adevăr de puțin timp, de prin 1967. Cea dintîi pictură am dăruit-o prietenului meu Al. Voitin, cunoscutul dramaturg, cu care am fost coleg de școală încă de la liceul din Iași.

M-a bucurat distincția primită și mi-a dat încredere prin faptul că pictura mea este de la început apreciată. Pe viitor voi căuta îmbogățirea mijloacelor de expresie, pentru a ajunge cit mai repede și mai direct la transfigurarea realității în propria mea viziune.

Te-ai apucat tirziu de pictură, urmînd cursurile din cadrul Universității populare din Mediaș, de sub conducerea prof. Petre Dumbrăveanu. Căruia fapt se datorește exprimarea atît de tirzie a acestei vocații?

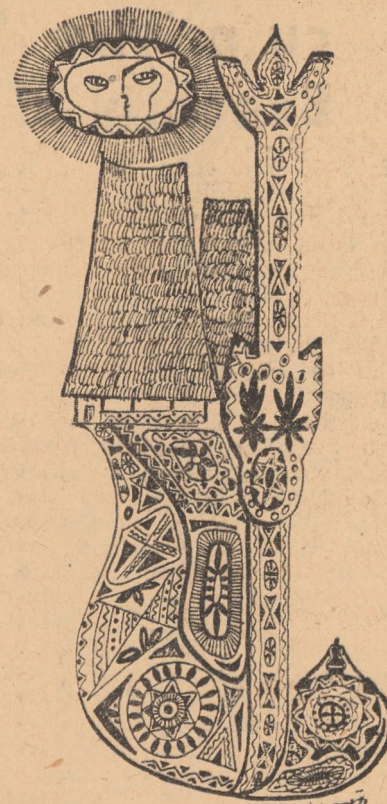
Dacă prin „tirziu” te referi la vîrsta mea de 56 de ani, trebuie să-ți spun că aceasta nu are nimic comun cu arta. Pentru a te exprima prin mijloacele ce stau la dispoziția picturii, nu este niciodată devreme sau tirziu. Între necesitate și întîmplare există o strînsă legătură dialectică. S-a întîmplat să încep a picta la vîrsta aceasta printr-o necesitate artistică prezentă întotdeauna în inima mea. De altfel, și profesiunea mea de avocat, pe care o exercit efectiv din tinerețe, implică, pe lingă știință, și o oarecare doză de artă.

Care este felul la care vrei să ajungi în viitor, în pictură?

Doresc ca prin puține mijloace de exprimare plastică să redau crîmpele din viață prin prisma trăirilor și convingerilor mele și care să fie de folos construcției comunismului în țara noastră.

Am mulțumit premiatilor pentru amabilitate și, felicitîndu-i, le-am urat noi succese în creația lor.

P. GEORGE

Răsărit de soare în apuseni
de EUGEN CIOANCA

Pagină realizată de membrii cencurului literar „Octavian Goga” din Mediaș

george pușcariu

sărbătoare

Pe lanuri nesfîrșite se adună-n snopi,
Buchetele de aur și cerurile-n plopi.
Iar hora sunătoare bătut pasul mai tare
Rotînd în inimi un pas de sărbătoare.
Cu ochi de cîntec și suris de-augur
E-nalta sărbătoare în aurl din jur.
În valuri mari, doinind băle pe-o rină,
Străbunii poposec și-n mîine se îngină.
Și de culeg din holde nectarul cu migală,
Eu vreau să-nalț o poartă triumfală.
Și singele să-l plec, ca spicul, în statuia
Urmașilor lui Ștefan, copiii lui Gruia.
Iar dacă inima îmi fuge azi din piept,
Partidul m-a-nvățat s-o caut, s-o aștept.
Acolo, în brățara, pierdută între munți,
Ce-a rînduit lumina pe-ntunecate frunți,
In schelele albastre propitice pară-n cer,
Pe care urcă omul cu brațele de fier.

titus andronic

mit

Timp de țărîină, patimă vană
Noapte ești Ană,
Zi vei fi Ană.
Lasă-mi lumina, ți-o voi zidi
Să fac din noaptea trupului zi:
Vai! n-are piatra nici-un fior,
Adă-mi tu miinile
Să le măsoar
Arderea-n veacuri,
Ca-ntr-un descînt
Lasă-mi tu ochii — cer și pămînt.
Ard sub mistrie buzele-ți, var
Prîns-a să-nghete suris de cleștar.
Noapte ești Ană,
Noapte și zi,
Miinile tale cresc în țărîi ...

george nimigeanu

prezent

Albastru am plecat și verde vin
În roșul vînturat între nisipuri
Vă stau în preajmă, sincer și senin,
Mereu același, dar cu alte chipuri.

Și-n oricît aur cîntărit de sint
Prea ieftin prețul îmi va fi mereu,
Că-n chipurile mele de pămînt,
Neprețuit, se-nchide timpul meu.

george facu

amintirea strămoșilor

Strămoșii toți și-au scris trăiri în veac,
pe stîncile ce cresc în noi necontrolate,
atavici forțe ce în timp se zbat
și ne rechemă cînturi necîntate.

Trăirile în file s-au cristalizat,
prin lungi șiraguri de ciopliri în stîncă
și-s prînse toate în obraz crispat,
ce peste veac ne urmărește încă.

Stau prînse-n raze, în oglinzi răsfîrînte,
obol adus și răsădit în noi,
cristale ce statornic să ne-nainte,
în murmur dus cu gîndul înapoi.

ionel călbureanu

strigăt în soare

Își bea căprioara
Chipul din apă,
Spîrgînd cu piciorul
Mitul pădurii ...

Bea inimă soare
Din oglinda copitei
Lăsată-n noroi
Și-ntoarce-te-n mine.

Bea inimă cădere
Rămăsă-n tăcure
Că-n amfore și-n ea
Rămîn
Acei ce pleacă,
Neduși cu totul.

georghe felder

chiar dacă aștept

Iubirea
N-o puteam păstra în lucruri
Nici în mine.
Mă sfîșiam dăruindu-mă
S-o recapăt,
S-o rechem în casa pustie
Dar treceau,
Treceau zilele albe, albe, albe,
Cu nopți, fără nopți,
Dar mai sper
Și încă mai sper că veni-va
O singură zi
Răsărînd dintr-odată
De aceea aștept încă-n prag
Vînt din larguri să-nchidă fereastra
Rămăsă deschisă-a chemare
Deși azi știu
Că vînturile bat
Din inimă spre largul lumii.

ilse henn

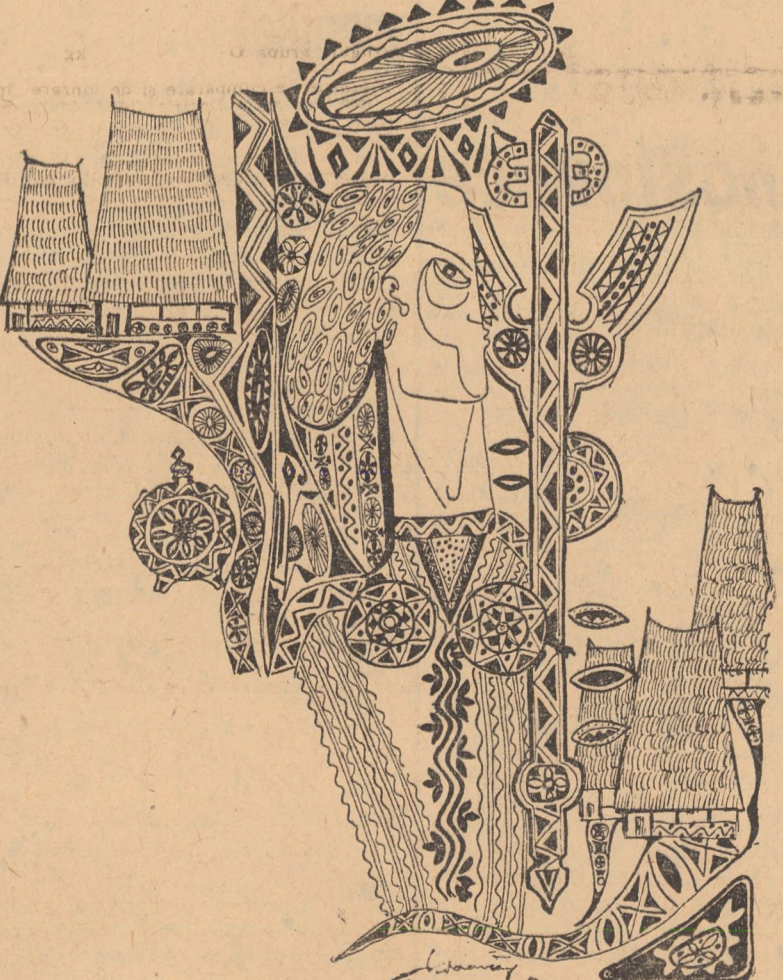
salutul iubirii

Salutul iubirii rostește-l totuși
Vreau să ingenunchez
și să primesc pe frunte
semnul mistuitor
ca să străbat furtunile
dreaptă coloană de pară.

În românește de DAN CONSTANTINESCU

Pasăre
de GAVRID SABIN

Agendă de cencu

După obișnuita vacanță de vară, cencu literar „Octavian Goga” din Mediaș și-a reluat activitatea. În prima sesiune de toamnă s-a formulat un plan organizatoric pentru o activitate substanțială, în care s-au inclus și cîteva sezători literare în deplasare, precum și invitarea la Mediaș a unor scriitori de prestigiu din cadrul revistelor literare. Printre primii vor fi prezenți la Mediaș criticii literari Ion Lungu și Ion Oarcău, de la redacția revistei Tribuna din Cluj.

S-a anunțat în planul editorial pe anul 1970 al Editurii pentru literatură apariția volumului antologic din opera lirică a poetului medieșean George Popa, intitulat Poezii. El cuprinde: Plecare spre legendă (1936), Tristul argonaut (1933—1944) și Mihiriri lingă lea-

Mețamorfoze
de EUGEN CIOANCA

gân (1969). Ediția va fi îngrijită de lectorul universitar V. Fanache și poetul Dimitrie Danciu. V. Fanache va semna un studiu introductiv. Un portret și desenul sînt executate de Petre Dumbrăveanu.

Unii din membrii cencurului au depus manuscrise la diferite edituri: Gheorghe Felder (Ispita jocului cu viața), George Nimigeanu (Dumuri peste ape), la redacția din Cluj a Editurii pentru literatură; Titus Andronic (Urmele zeului) și George Pușcariu (Semne pe colană) la Editura pentru literatură.

Scriitorul medieșean George-Togan va ieși curînd de sub tipar în editura „Meridian” cu monografia istorică Cetatea de Băltă. Cartea readuce în circulația editorială pe acest autor care a mai publicat și Istoria romantată a Mediașului și antologia de poezie militantă Ne cheamă Ardealul.

vedea numai poetul și poate îl prețuia mai mult fiindcă practica un autodidacticism literar.

La Mediaș cencu des și nu numai la sezători de ce cite ori trecea spre Brașov sau București. Lua din gară o birjă trasă de un patruped costeliv și venea la noi acasă, în „Gropi”, scoțînd toată strada la ferestre și porți, fiindcă pe strada mea o trăsura era o raritate. Se așeza pe scăunelul mamei de lingă sobă. La venire și plecare îi săruta mina, el, profesor universitar, u-nei țărînci, ceea ce a făcut-o pe mama, căreia nu-i plăceau aiurelile mele lirice, să-mi spună o dată:

— Mă, copile, tot o fi ceva de capul tău, dacă un profesor și un doctor așa de mare din Cluj vine la noi și-mi pupă mie mina. Să-i spu că altădată să n-o mai faci fiindcă mi-e rușine.

Ducîndu-mă o dată la Cluj, după moartea lui, și dorînd să vorbesc cu Victoraș, fiul lui, pe care îl cunoscușem la 16 ani, azi doctorul V. V. Papilian, cu studii la Paris, întreb pe doi tineri care după discuții păreau a fi studenți la medicina:

— Unde aș putea găsi pe doctorul Papilian?

— Pe care Papilian îl căutați, pe fiul sau savantul? Cel din urmă a murit acum cîțiva ani.

Iată deci că nu numai în memoria specialiștilor, dar și în conștiința tineretului universitar, Victor Papilian devenise savantul, autor al unui Tratat de anatomie, care nu-și găsește în Europa decît un singur emul străin.

În arhiva revistei Lanuri, pe care am redactat-o împreună cu regretatul prozator Mihail Axente, găseam două scrisori ale lui Victor Papilian, care îl arată în postura de pasionat organizator al sezătorilor literare. Le transcriu mai jos:

26 II 1937.

Iubite Domnule Axente,

În ziua de 6 III venim la Mediaș. Nu putem însă merge și la Sighișoara. Din Cluj vor veni Boitoș, Romulus Demetrescu, O. F. Popa și Bugnariu (Teofil, n.n.) Boitoș și Romulus nu citesc însă, așa că pentru un eseu la care țin foarte mult, roagă-l pe dl Horia Teulescu de la Sighișoara. Vor veni și d-nii Paul Constant și Mircea Alexiu de la Sibiu.

Programul exact îl voi trimite peste cîteva zile.

Cu drag, Papilian

Iubite Domnule Axente,

Azi am primit revista „Lanuri” împreună cu un program al sezătorii. Or eu am primit în ziua de 25 III o telegramă din partea d-tale prin care eram anunțat că sezătoarea a fost amînată. Ce s-a întîmplat? Am fost oare victimă unei mistificări? Te rog răspunde-mi imediat.

În caz că am fost mistificat, ar trebui să vedem cine este autorul.

Cu drag, Papilian

Str. Stroescu, 18 9 III 1937
Cluj

GEORGE POPA

VICTOR PAPILIAN SAU MODESTIA OMULUI SUPERIOR

Era în iarna anului 1937. Se înființase Societatea scriitorilor din Ardeal, în fruntea căreia a fost ales scriitorul Victor Papilian, care în același timp era profesor universitar, decanul Facultății de medicină și directorul Teatrului Național și al Operei din Cluj. Un cumul de funcții din care doar unul era remunerat, cel de profesor universitar.

Ne-am văzut prima dată în gara Brașovului, oraș în care am fost invitat la prima mea sezătoare literară. După sezătoare, o masă cu brașovenii la restaurantul „Ursus”, încheiată la jurec cu toții „Hora Unirii”, apoi acasă la poetul Aurel Marin, un somn scurt, fără vise de poezii, iar dimineața, sub un soare splendid de ianuarie, o excursie pe Timpa și, la întoarcere, popasul inevitabil în fațourile de carne și de pâine, cu prăjituri și mazăgrane.

Ales președinte al Societății scriitorilor din Ardeal, Victor Papilian a pus preț imediat pe organizarea în această provincie a unor dese sezători literare. Era forma cea mai potrivită, în acel moment, de a practica o comună, s-ar putea spune chiar o intimitate, între scriitori și public.

Se trecuse peste formele de căutare, de acclimatizare în noul context geografic de după unire și se încerca o depășire nu numai a actului de cultură în sine, ci mai ales aceea a pătrunderii lui în mase. Victor Papilian a avut această intuiție și a slujit-o cu metode care dacă nu erau chiar noi, erau totuși părăsite atunci. Așa se explică, pe lingă multe altele, efortul a trei sezători în trei zile consecutive.

În perioada aceea editorii bucureșteni tipăreau anevoios o carte de poezie, mai ales a unui provincial. Poeții de azi vor fi poate uimiți, în epoca tirajelor de zeci de mii, să afle că aproape toate tirajele cărților poezilor de atunci erau de 200—300 de exemplare, că nu aveau decît o virtuală circulație de librărie, fiind tipărite doar pentru prieteni și că un roman ca Ion de Liviu Rebreanu era anunțat ca o senzație la cea de-a cincea mie. Victor Papilian a încercat o suplînire a acestui neajuns, prin întemeierea unei edituri în Ardeal, care a rămas în stare de proiect, datorită atîrui vicisitudini materiale care se anunțau la o analiză mai verticală. După cedarea Ardealului și emigrarea Uni-

versității clujene la Sibiu, cu steagul înfășurat, cum însuși spunea el, împreună cu Olimpiu Boitoș, acest cercetător literar pe nedrept uitat, cu Mihail Beniuc, Grigore

SCRIITORI,
ARTIȘTI,
AMINTIRI

Popa și alții, au scos așa frumousă nouă serie a Luceafărului lui Goga, care avea să suplinească, măcar în parte, absența unei edituri.

Victor Papilian a fost de o modestie care îl caracterizează întotdeauna pe omul superior. Nu interpunea distanțe de nici un fel între el și confrății săi mai tineri sau de altă condiție socială. Între un învățător, care eram eu și un profesor universitar, care era el, și acum distanța unui meridian, reglementar, dar atunci era nu numai o adîncire a considerațiilor, ci chiar o prăpastie. Victor Papilian

actualitatea internațională

O.N.U.:

Continuarea dezbatelor în diferite comitete

New York 17. — Corespondenții Agerpres, C. Alexandroaie transmite: La Sediul Națiunilor Unite au continuat debaterile în diferite comitete. În Comitetul pentru probleme politice și de securitate, principalul comitet al Adunării Generale, au continuat discuțiile asupra propunerii Uniunii Sovietice privitoare la întărirea securității internaționale. Delegații au exprimat o mare varietate de păreri pe marginea acestui punct, evidențind necesitatea de a se adopta măsuri concrete și eficiente în vederea destinderii în cordării internaționale, stingerii focarelor de război existente și concentrării eforturilor statelor membre ale comunității internaționale pe linia realizării întăririi securității mondiale.

Comitetul politic special al Adunării Generale a luat în discuție raportul prezentat de comisia științifică a O.N.U. privind efectele radioactivității asupra omului și mediului înconjurător. În acest raport se subliniază, cu exemple concrete, efectele dezastruoase ale experiențelor nucleare asupra omului, animalelor și în general a vieții de pe planeta noastră. Raportul recomandă înțelegerea oricărei experiențe cu astfel de arme, în orice medii.

Cei care au luat cuvântul pe marginea acestui punct, între care reprezentanții Uniunii Sovietice, Japoniei, Canadei și Noii Zeelande, au subliniat pericolul pe care îl prezintă pentru omenire și viața de pe Pământ însăși existența unor astfel de arme de distrugere în masă și au evidențiat necesitatea intensificării eforturilor pe linia realizării dezarmării generale și totale care ar salva omenirea nu numai de pericolul radiațiilor, ci și de spectrul ame-

nințor al unei catastrofe nucleare globale.

În Comitetul pentru problemele economice continuă debaterile pe marginea raportului Comitetului O.N.U. privitor la pregătirea celui de-al doilea deceniu de dezvoltare. Majoritatea celor care au luat cuvântul la acest punct o formează reprezentanții țărilor afro-asiatice și latino-americane aflate în curs de dezvoltare. Delegații Siriei, Mexicului, Indiei, Tanzaniei, Nepalului au relevat progresele insuficiente înregistrate de primul deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare și s-au pronunțat pentru adoptarea unor măsuri concrete și eficiente în vederea micșorării decalajului ce separă țările dezvoltate de cele în curs de dezvoltare.

Această temă a fost abordată și în Comitetul III pentru probleme sociale, umanitare și culturale, care discută în prezent un proiect de declarație privind progresul social și dezvoltare.

În Comitetul pentru problemele coloniale și ale teritoriilor neautonome s-a dezbătut situația din Namibia, politica de oprire dusă de colonialiștii portughezi în teritoriile aflate sub dominația lor și politica discriminării rasiale a guvernului Rhodesiei de sud.

Întrevedere M. Malița — K. Bangoura

New York 17. — Corespondenții Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Locuitorul sefului delegației române la cea de-a 24-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Mircea Malița, adjunct al ministrului Afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a avut joi după-amiază o întrevedere cu ministrul Afacerilor externe al Guineei, Kassory M. Bangoura, seful delegației guineze la actuala sesiune a Adunării Generale.

Cu acest prilej, au fost abordate unele probleme aflate pe ordinea de zi a sesiunii în curs, precum și chestiuni ale relațiilor de cooperare dintre România și Guineea.

COMUNICAT cu privire la cea de-a 43-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de ajutor economic reciproc

Între 15 și 17 octombrie a avut loc la Moscova cea de-a 43-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La ședință au participat reprezentanții țărilor membre ale C.A.E.R. în Comitetul Executiv: T. Tolov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, F. Hamouz, vicepreședinte al Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovacia, G. Weiss, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, D. Gombojav, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, G. Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, A. Apro, vicepreședinte al guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungăr, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

La ședința Comitetului Executiv a participat, în conformitate cu convenția dintre C.A.E.R. și guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, D. Djokovici, membru al Vecei Executive Federale a R.S.F.I.

Ședința a fost prezidată de P. Jaroszewicz, reprezentant al Republicii Populare Polone, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Polone.

La ședința Comitetului Executiv a fost examinată problema referitoare la stadiul îndeplinirii planurilor de lucru desfășurate de grupurile de lucru, create prin hotărârea celei de-a 41-a ședințe a Comitetului Executiv pentru elaborarea proiectului programului complex de perspectivă privind aprofundarea și perfecționarea în continuare a colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. și s-a efectuat un schimb de păreri în această problemă. Au prezentat rapoarte: P. Jaroszewicz, președintele Comitetului Executiv, N. Baibakov, președintele grupului de lucru pentru coordonarea planurilor, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat al planificării al U.R.S.S., V. Kirilin, președintele grupului de lucru pentru problemele colaborării tehnico-științifice, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat pentru știință și

tehnică al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., J. Trendota, președintele grupului de lucru pentru problemele valutare-financiare, ministrul finanțelor al R.P. Polone, J. Biro, președintele grupului de lucru pentru probleme de comerț exterior, ministrul comerțului exterior al R.P. Ungare, M. Seifryd, președintele grupului de lucru în domeniul dezvoltării tuturor tipurilor de transporturi, ministrul transporturilor al R.P. Polone, N. Fadeev, președintele grupului de lucru pentru probleme juridice și organizatorice, secretarul C.A.E.R., S. Kinev în numele președintelui grupului de lucru pentru elaborarea problemei colaborării țărilor întreprindere, membre ale C.A.E.R., în domeniul agriculturii și industriei alimentare, adjunct al ministrului agriculturii și industriei alimentare al R.P. Bulgaria, H. Merbach, în numele președintelui Comisiei permanente C.A.E.R. pentru standardizare, vicepreședinte al Comitetului de standardizare al R.D. Germane.

A avut loc, de asemenea, un schimb de informații ale reprezentanților țărilor în Comitetul Executiv despre stadiul pregătirii în țări a materialelor legate de elaborarea proiectului programului complex. Comitetul Executiv a adoptat în aceste probleme hotărâri corespunzătoare.

Comitetul Executiv a examinat informarea cu privire la rezultatele primei etape a consultărilor bilaterale dintre țările membre ale C.A.E.R. în problemele colaborării economice pe perioada 1971—1975. Comitetul Executiv a relevat că, consultările bilaterale dintre organele de planificare ale țărilor, desfășurate cu antrenarea largă a

ministerelor, departamentelor și organizațiilor economice din țările membre ale C.A.E.R., vor permite țărilor să soluționeze o serie de probleme importante ale colaborării economice și să încheie convenții și acorduri economice interguvernamentale, precum și convenții și acorduri privind specializarea și cooperarea în producție, să convină în mod preliminar volumele livrărilor reciproce pentru o serie de tipuri importante de materii prime și produse finite. Totodată, s-a menționat că unele probleme esențiale necesită în continuare consultări bilaterale și elaborarea lor.

Comitetul Executiv a recomandat țărilor membre ale C.A.E.R. să desfășoare a doua etapă a consultărilor bilaterale în așa fel încât să asigure coordonarea definitivă a planurilor pe anii 1971—1975 în termenele prevăzute prin hotărârea celei de-a 23-a sesiuni (speciale) a Consiliului.

Comitetul Executiv a ascultat raportul Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică, prezentat de G. Wyschowski, președintele Comisiei, ministrul industriei chimice al R.D.G. Cu privire la rezultatele preliminare ale examinării problemelor colaborării în dezvoltarea industriei chimice și a celulozei și hirtiei, pe perioada după anul 1970, alese de către țări, probleme care determină dezvoltarea unei structuri avansate a industriei chimice și a celulozei și hirtiei și care contribuie la chimizarea principalelor ramuri ale economiei naționale a țărilor membre ale C.A.E.R.

Comitetul Executiv a subliniat că, în condițiile creșterii continue a volumului producției chimice și

de celuloză și hirtie, proiectat de către țări pe perioada 1971—1975 și a lărgirii neîntrerupte a sortimentelor producției, a îmbunătățirii calității acesteia, capătă o însemnătate și mai mare adâncirea colaborării țărilor interesate în domeniul specializării și cooperării în producție, proiectării și construirii de capacități optime, elaborării de tehnologii înaintate și efectuării de cercetări, asigurării cu utilaje de înaltă productivitate, precum și în domeniul asigurării complexe cu materii prime și materiale auxiliare.

În cursul elaborării problemelor menționate, Comisia permanentă C.A.E.R. pentru industria chimică, a prezentat o serie de propuneri concrete pentru dezvoltarea colaborării în domeniul industriei chimice, celulozei și hirtiei din țările membre ale C.A.E.R. în special cu privire la problemele dezvoltării, prin eforturile țărilor interesate, a bazei de materii prime pentru unele producții chimice, ale colaborării în domeniul științei, tehnicii și producției pe perioada 1971—1975. S-a menționat că aceste propuneri se vor folosi de către țări în cursul tratativelor bilaterale privind coordonarea planurilor pe perioada menționată.

Comitetul Executiv a aprobat activitatea Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică cu privire la elaborarea principalelor probleme ale colaborării țărilor în dezvoltarea industriei chimice și a celulozei și hirtiei pe perioada după anul 1970 și a dat sarcina să fie continuată această activitate.

Ședința Comitetului Executiv s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

• GENERALUL GAARFAR EL-NUMEIRI, președintele Consiliului comandamentului revoluției sudaneze, a declarat că autoritățile sudaneze nu intenționează să naționalizeze băncile străine care își desfășoară activitatea în Sudan, relatează agenția M.E.N. El a afirmat că actualul regim încurajează investițiile străine de capital în Sudan atât timp cât ele nu duc la o intervenție în treburile interne ale țării.

• GUVERNUL ELVEȚIEI A HOTĂRÎT să mențină actuala paritate a francului elvețian, indiferent care va fi cursul oficial al mărcii vest-germane după reevaluare. În cercurile financiare de la Zürich se așteaptă că această decizie a fost luată pentru a se păstra „legendara” stabilitate a monetei elvețiene care în ultima sută de ani n-a suferit decât o singură schimbare de paritate, în 1936. Aceleași cercuri consideră însă că o asemenea hotărâre politică trebuie însoțită de măsuri economice destinate să evite creșterea prețurilor.

• PESTE 50 DE PERSOANE au fost rănite, dintre care unele se află în stare gravă, și alte 20 au fost arestate în cursul unor in-

cidente între studenții columbieni și poliția la Bogota. Tinerii au manifestat la Universitatea Columbiei cerind îmbunătățirea condițiilor de învățământ.

• INSTITUTUL FRANCEZ AB OPINIEI PUBLICE (I.F.O.P.) a inițiat o anchetă, cerind francezilor să indice cauza principală a dificultăților economice ce confruntă actualmente Franța. 27 la sută din cei chestionați au apreciat că dificultățile reprezintă un fenomen general al lumii apusene și nu sunt specifice doar Franței; 22 la sută au atribuit situația actuală politicii guvernului anterior; 35 la sută au indicat structurile economice și sociale arhaice ale țării drept cauză principală a dificultăților.

• DIN CAUZA VALULUI NE-OBISNUIT DE FRIG ce s-a abătut anul acesta asupra Braziliei o mare parte din producția ei de cafea este compromisă. Numai pe plantațiile din statele Paraná, care dau cea mai mare parte a producției braziliene de cafea, arborii de cafea au fost distruși în proporție de 96,8 la sută. Ce este și mai grav producția anilor viitori este serios afectată de distrugerile arborilor de cafea. Potrivit aprecierilor specialiștilor brazilieni pagubele provocate plantațiilor de cafea se vor resimți și în anul 1973.

• CUNOSCUȚUL TOREADOR MEXICAN ANTONIO VELAZQUEZ, în vîrstă de 46 de ani, a trecut prin multe momente grele în cariera sa de 27 de ani, aflîndu-se adesea la pas de moarte. Supraviețuitorul înecărilor din arenă s-a dovedit a fi mai puțin atențios — conducîndu-și prietenii spre etajul vîlei sale, a alunecat pe scări, a căzut și a murit...

• Începînd cu 1970, concernul japonez de automobile „Toyota” va produce anual două milioane de autoturisme, a declarat vicepreședintele companiei, Seishi Kato. El a arătat că exporturile firmei către Statele Unite vor crește cu 50 la sută, ceea ce va însemna 220 000 de automobile.

Orientul Apropiat

Noi bombardamente ale aviației israeliene

Tel Aviv 17 (Agerpres). — După cum a anunțat un purtător de cuvînt militar israelian, forțele aeriene ale Israelului au bombardat joi obiective militare și concentrări ale forțelor palestiniene aflate pe teritoriul iordanian la sud de Marea Moartă — relatează agenția France Presse. Forțele palestiniene, a precizat purtătorul de cuvînt, au deschis cu o noapte înainte foc de mortiere asupra unei uzine israeliene aflate la sud de Marea Moartă.

Amman 17 (Agerpres). — Șase avioane militare israeliene au bombardat joi trei regiuni de pe teritoriul iordanian, a anunțat un purtător de cuvînt militar iordanian — relatează agenția Reuters. În cursul bombardamentului, care a durat o oră, au fost înregistrate pierderi ușoare.

Declarația președintelui El Gedafi

Tripoli 17 (Agerpres). — În cadrul unui miting, care a avut loc la Tripoli colonelul Moamer El Gedafi, președintele Consiliului comandamentului revoluției, a declarat că „forțele armate libiene care au desfășurat revoluția în numele poporului nu pot să mai admită prezența bazelor militare imperialiste pe teritoriul libian” — relatează agenția M.E.N. „Zilele acestor baze sînt numărate. Noi vom elibera teritoriul nostru de toate bazele imperialiste, oricare

ar fi prețul pentru îndeplinirea acestor obiective”, a adăugat colonelul El Gedafi. Pe de altă parte, președintele Consiliului comandamentului revoluției a enunțat principiile după care trebuie să se orienteze politica țării. Printre acestea el a menționat evacuarea tuturor bazelor militare străine de pe teritoriul libian, o politică de neutralitate pozitivă, dezvoltarea legăturilor de colaborare și prietenie cu țările care doresc să urmeze această politică etc.

În secolul XX — un miliard de oameni infometati

În plină revoluție industrială și științifică, în zilele cînd omul stăpînește tot mai mult natura și pătrunde cu temeritate în cosmos, constituie o amănunțită este adînc zguduită de drama foamei prin care trece o mare parte din omenire. Zece mii dintre semenii noștri mor zilnic din pricina foamei. Acest flagel, însoțit de sărăcie și boli, năpăstuieste peste două treimi din omenire. Potrivit unei statistici a F.A.O., 10—15 la sută din populația lumii este subnutrită, iar mai bine de jumătate suferă de un regim alimentar dezechilibrat. În țările în curs de dezvoltare, unul din cinci locuitori nu mîncînc pe săturate, iar din doi, unul are o alimentație deficitară sub aspect calitativ. Previțiunile nu sînt de loc liniștitoare, în situația cînd se manifestă stagnare și regres în domeniul resurselor alimentare pe cap de locuitor în țările în curs de dezvoltare. În Africa, populația sporește cu 2,5 la sută pe an, iar produsele alimentare înregistrează o creștere de numai 1,7 la sută; în America Latină, ele scad cu 0,8 la sută. Faptul că uneori în anii din urmă, așa cum s-a întîmplat în 1967, sporul producției alimentare în țările în curs de dezvoltare a fost dublu față de cele trei procente cu care a crescut pe plan mondial nu schimbă datele problemei în condițiile exploziei natalității înregistrate în aceste re-

giuni. F.A.O. estimează că producția de alimente în aceste țări va trebui să crească cu 60 la sută mai repede, pentru a se evita o gravă criză alimentară în deceniul ce urmează.

Ne aflăm deci în fața celei mai importante probleme din punct de vedere moral, social și economic

de natură tehnică sau științifică. Să ne gândim doar că posibilitățile oferite de utilizarea mijloacelor moderne nici nu au fost încă practic folosite. Din 350 de milioane de familii de agricultori, 250 de milioane folosesc încă drept unghiule de lucru a solului numai o sapă sau un plug de lemn. Apro-

aproximativ 90 de milioane posedă un plug de fier cu tracțiune animală. Numai 10 milioane de familii au la dispoziție pluguri mecanizate, folosite individual sau în colectiv. Nu, în mod categoric problema foamei nu este o rădăcină a naturii, ci a orînduirii sociale, a relațiilor care au permis apariția populației bogăției și belșugului pe seama celui al sărăciei și mizeriei. Ea mai ridică în același timp și un alt aspect. Pentru istoria omenirii este o pagină neagră faptul că în vreme ce mase imense de oameni suferă cronic de pe urma foamei, în timp ce pămînturile așteaptă să fie mai bine valorificate, iar resurse alimentare neîndeplinite de generoase, cum ar fi mările și oceanele, nu au fost încă fructificate, cheltuielile pentru înarmare

au atins în ultimul timp, pe plan mondial, cifra gigantică de mai bine de 180 de miliarde de dolari pe an. Cu prețul unui singur bombardier, ce seamănă foarte deosebit cu Vietnamul de sud s-ar putea asigura alimentele necesare într-o zi pentru 500 000 de oameni. Este imoral și revoltător că în vreme ce la 8 secunde moare un semen de al nostru din pricina foamei, neavînd nici un mijloc de a-și procura cele strict necesare, în această înfrîmă fracțiune de timp se cheltuiesc în Vietnam pentru uciderea altor oameni, aproximativ 7 500 de dolari. Pe drept cuvînt specialiștii subliniază că cu cele 4 000 de miliarde de dolari cheltuiți de omenire pentru înarmare în aceste șapte decenii ale secolului nostru s-ar fi putut asigura alimentarea întregii populații a globului pe această viitoare, lichidîndu-se, totodată, criza de locuințe din lume.

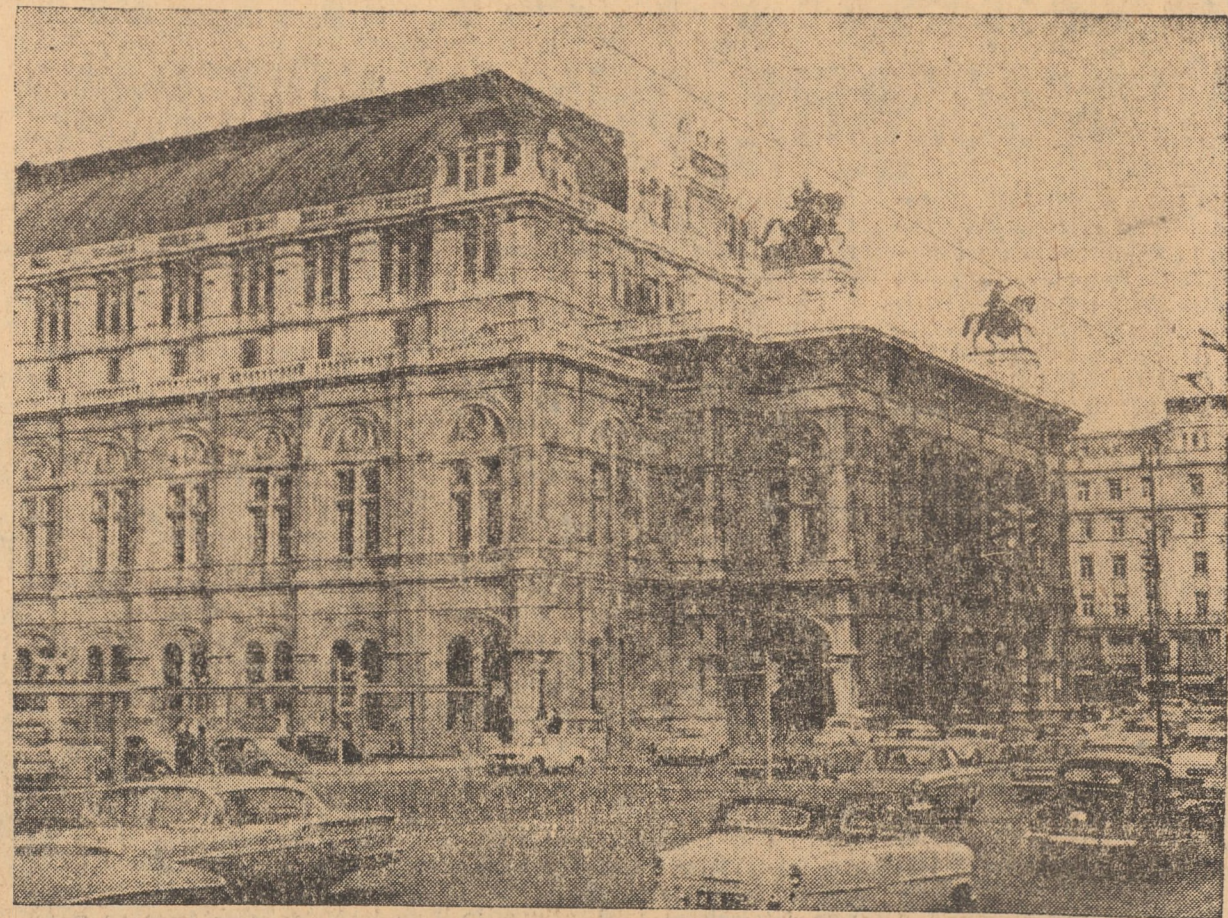
În aceste fapte și date incontestabile rezidă soluția problemei lichidării foamei în lume. La posibilitățile reale ale secolului nostru, al stadiului atins în prezent de dezvoltare a științei și tehnicii, oferă multiple resurse alimentare ce ar putea satisface pe deplin nevoile unei populații a globului de cîteva ori mai mare decît cea actuală.

ADRIAN IONESCU

COMENTARIU

al secolului nostru. Ajutorul celor care dispun de un plus de resurse nu a încetat să crească — de la 85 de milioane de dolari în 1967, la 400 de milioane în acest an, ca să nu dăm decît exemplul programului alimentar mondial, acțiune la care participă și România. El rămîne totuși un paleativ atîta timp cît în aceste sume ponderea consumului, dictat de drept de necesități urgente, depășește cu mult pe cea destinată lărgirii unei baze productive. Călea sigură, a precizază specialiștii, o constituie declanșarea unui salt în metodele agricole care să ducă la creșterea randamentului la hectar și din acest punct de vedere rezolvarea problemei foamei implică însăși natura regimului social.

Obstacolele nu sînt, în orice caz,

Opera de stat din Viena